

ملاقات و توافق عمومی عالیجناب پاپ فرانسیس

و عالیجناب سیریلوس پاتریارک اعظم مسکو و تمام روسیه،

جمعه ۱۲ فوریه ۲۰۱۶ (فرودگاه هابانا - کوبا)

« فیض عیسی خداوند و محبت خدا و شرکت روح القدس با جمیع شما باد » (دوم قرنتیان ۱۳: ۱۴).

۱. به خواست خدای پدر که همه نعمت ها از اوست، به نام خداوند ما عیسی مسیح، و با یاری روح القدس تسلی دهنده، ما، پاپ فرانسیس و سیریلوس پاتریارک مسکو و تمام روسیه، در هابانا (فرودگاه کوبا) ملاقات نمودیم. خدای جلال یافته

در تثلیث مقدس را سپاس گذاریم که این ملاقات به عنوان اولین ملاقات تاریخی، به حقیقت پیوست. تا با شادی و سرور مانند دو برادر که با ایمان مشترک مسیحی با همدیگر ملاقات نمودند « رویا روی گفتگو نماییم » (دوم یوحنا ۱۲)، با تبادل قلبی، در مورد روابط بین کلیسا ها، مشکلات اساسی ایمان داران ما و دیدگاه پیشرفت جوامع انسانی مباحثه متقابل نمودیم.

۲. ملاقات برادرانه ما، در کوبا برگزار گردید، مابین شمال و جنوب، شرق و غرب. از این جزیره، سمبل امید جهانی جدید و رویدادهای ناگوار تاریخ قرن بیستم، کلمات خود را نثار آمریکای لاتین و همه ی قاره ها میکنیم. خوشحالیم از اینکه ایمان مسیحی به صورت پویا در حال رشد است. پتانسیل مذهبی قوی آمریکای لاتین، سنت مسیحی چند صد ساله آن، که در تجربه شخصی میلیون ها نفر محقق گردیده است، ضمانت آینده ای پر بار برای این منطقه میباشد.

۳. در ملاقات ما، به دور از نزاع های دنیای کهن، ضرورت همکاری بین کاتولیکها و ارتدکس ها را بیش از پیش احساس نمودیم، و در فروتنی و احترام فرا خوانده شده ایم، تا با امیدی که در قلب داریم پاسخ گوی جهان باشیم (اول پطرس ۳: ۱۵).

۴. خداوند را برای نعمت دریافت شده از تولد یگانه فرزند خویش، سپاسگذاریم. در سنت معنوی هزاره اول مسیحیت، مشترک هستیم. ، مریم باکره مادر مقدس خدا، و مقدسین که آنها را ستایش می نماییم، شاهدان این سنت میباشند. در میان آنها عده بیشماری از شهیدان هستند که در وفاداری به ایمان خویش به مسیح، بذر مسیحیت گردیدند.

۵. با وجود این سنت مشترک ده قرن اول، یعنی از هزاره اول میلاد کاتولیک ها و ارتدکس ها، از مشارکت در قربانی مقدس محروم گشته اند. زخمهای ایجاد شده در اثر تضادهای گذشته ی دور و معاصر، اختلافات به ارث رسیده از اجداد ما، عدم فهم و درک واضح از ایمان ما به خدا، یگانگی در شخصیت های پدر - پسر - و روح القدس، جدایی بین ما ایجاد کرده اند. اتحاد را در اثر ضعف انسان و نتیجه ی گناه با وجود دعای روحانی مسیح نجات دهنده، « تا همه یک گردند چنانکه تو ای پدر، در من هستی و من در تو، تا ایشان نیز در ما یکی باشند» (یوحنا ۱۷: ۲۱). از دست داده ایم.

۶. با وجود بسیاری از موانع موجود، امیدواریم این ملاقات ما روزنه ای برای ایجاد اتحادی باشد که خواست خدا است و مسیح برای برقراری آن نزد پدر دعا نمود. باشد که ملاقات ما الهام دهنده ی همه ی مسیحیان جهان باشد تا با شور تازه ای دعا نمایند و از خداوند اتحاد کامل شاگردان خویش را بطلبند. در جهانی که خواستار اعمال هست نه فقط کلام، باشد که این ملاقات نشانه ای از امید برای همه ی انسانها با نیت نیک، باشد.

۷. در عزم و اراده ی ما به انجام هر اقدام لازم برای غلبه نمودن بر تضاد ها و اختلافاتی که در طول تاریخ به ارث برده ایم، میخواهیم در کنار هم تلاش نماییم تا انجیل مسیح و میراث هزاره اول را شهادت دهیم و به چالش های جهان معاصر پاسخ دهیم. ارتدکس ها و کاتولیک ها، باید یاد بگیرند چگونه شهادتی متحد در مناطقی که این امر ممکن و ضروری است، ارائه دهند. تمدن بشری وارد مقطعی از تغییرات دوره ای گشته است. وجدان مسیحی و مسؤولیت شبانی، این اجازه را به ما نمیدهد تا در مقابل چالشهایی که نیاز به یک واکنش مشترک هستند، منفعل و بی تفاوت بمانیم.

۸. در وهله اول متوجه مناطقی هستیم که در آنجا مسیحیان قربانی آزار و اذیت میشوند. در بسیاری از کشورهای خاورمیانه، و شمال آفریقا، برادران و خواهران ما در مسیح، خانواده ی آنها قتل عام می گردند، و روستاها و شهرهای بسیاری ویران می گردند. کلیسا های آنها وحشیانه غارت و چپاول شده، اشیاء مقدس مورد هتک حرمت قرار می گیرند و بناهای آنها تخریب می گردند. در سوریه و عراق، و بسیاری از کشورهای

خاورمیانه، با غم و اندوه فراوان شاهد مهاجرت عظیم مسیحیان از سرزمینی هستیم که ایمان ما نشأت گرفت و مکانی که در آن زندگی مینمودند، از همان دوران رسولان مسیح و سایر جماعت های مذهبی دیگر.

۹. از جامعه ی بین الملل میطلبیم تا برای جلوگیری از خروج بی رویه ی مسیحیان از خاورمیانه اقدامات ضروری لازم را اعمال نمایند. مایل هستیم همدردی خود را در دفاع از مسیحیان که مورد آزار و اذیت قرار یافته اند، مقابل درد و رنجی که ایمانداران سایر سنت های مذهبی که آنها نیز قربانی جنگهای داخلی، آشوب و خشونت تروریسم، قرار یافته اند، ابراز نماییم.

۱۰. در سوریه و عراق، خشونت، هزاران قربانی را به کام خود کشیده است، هزاران شخص را بی خانمان و آواره ساخته است. از جامعه بین الملل میطلبیم تا متحد گشته و برای پایان دادن به خشونت و تروریسم تلاش نمایند، و در عین حال، بواسطه گفتگو هر چه سریعتر، راهی برای برقراری صلح و ثبات بیابند. اطمینان بخشیدن بیشتر برای تهیه و ارسال کمک های انسان دوستانه در مقیاس وسیع برای مردم آسیب دیده، و پذیرفتن آواره گان بیشمار، در کشورهای هم مرز با آنها.

از همه ی کسانی که میتوانند سرنوشت اشخاص ربوده شده در میان آنها اسقفان اعظم شهر حلب، پولوس و یوحنا ابراهیم که در آوریل ۲۰۱۳ ربوده شده اند، را تحت تأثیر قرار دهند، میطلبیم، تا اقدامات لازم را برای آزادی هر چه سریعتر آنها، به کار گیرند.

۱۱. دعا های خود را به سوی مسیح ناجی جهان، برای برقراری صلح در خاورمیانه که ثمره ی عدالت است، میخوانیم. (اشعیا ۳۲: ۱۷)، تا اینکه همزیستی برادرانه در بین ملت های مختلف، کلیسا ها و مذاهب حاضر در آن مناطق قویتر گردد، برای بازگشت مهاجران به سرزمین خود، با دعوتی گرم و صمیمانه، از همه طرف هایی که به نحوی درگیر اختلافات هستند، میطلبیم تا با نیت نیکو بر سر میز مذاکره نشسته اختلافات را از میان بردارند. در همان زمان، جامعه بین الملل نیز نهایت تلاش ممکن را بنماید تا با اقدامات مشترک و هماهنگ، به تروریسم پایان دهد. روی سخن خود را متوجه آن کشورهای می نمایم که درگیر مبارزه بر علیه تروریسم هستند، تا اینکه، محتاطانه و با مسئولیت پذیری در این راه عمل نمایند. از همه ی مسیحیان و مؤمنان خدای واحد میخواهیم تا با شور و شوق دعای خود را معطوف خالق جهان گردانند، تا از خلقت خویش در مقابل نابودی، محافظت نماید و اجازه ندهد تا جنگی دیگر در سطح جهانی اتفاق افتد. برای اینکه صلح پایدار باشد و مطمئن، نیاز به تلاش های خاص برای کشف ارزشهای مشترک است که بر انجیل خداوند ما عیسی مسیح بنا گردیده اند و ما را متحد می گردانند.

۱۲. در مقابل از جان گذشتگی آنانی که، حتی به قیمت جان خویش حقیقت انجیل را شهادت میدهند، و مرگ را بر انکار مسیح ترجیح می دهند، ادای احترام مینماییم. باور داریم که شهیدان دوران ما، که اعضاء کلیساهای مختلف هستند، ولی درد و رنجی مشترکی را متحمل گشته اند، تعهدی برای اتحاد مسیحیان

هستند. برای شما، که به خاطر مسیح رنج میکشید، پطرس رسول در کلام خویش رو به شما نموده میفرماید: « ای حبیبان، تعجب ننمایید از این آتشی که در میان شماست، و بجهت امتحان شما می آید، که گویا چیزی غریب بر شما واقع شده باشد. بلکه بقدری که شریک زحمات مسیح هستید، خشنود شوید، تا در هنگام ظهور جلال وی شادی و وجد نمایید» (اول پطرس ۴: ۱۲-۱۳).

۱۳. گفتگوی بین ادیان در این دوره از زمان، امری است بسیار ضروری. تفاوت در درک حقایق مذهبی، نباید مانع زندگی در صلح و آرامش اشخاص با ایمانی متفاوت گردند. در شرایط کنونی، سران مذهبی، مسؤولیت مهم تربیت ایمانداران خود را در روح رعایت احترام سایر سنتهای مذهبی، بر عهده دارند. هرگونه شعار مذهبی در توجیه اقدامات جنایتکارانه قابل قبول نیست. هیچ جنایتی به نام خدا انجام نمی پذیرد، « زیرا خدا، نه خدای بی نظمی، بلکه خدای آرامش است» (اول قرنیتان ۱۴: ۳۳).

۱۴. در تعیین ارزش والای آزادی مذهب، خدا را برای تجدید بی سابقه ایمان مسیحی در روسیه و بسیاری از کشورهای اروپای شرقی که دهها سال تحت سلطه رژیمهای الحادی قرار داشتند، اتفاق می افتد، سپاس می گوئیم.. امروزه زنجیر بیخدایی گرای مبارز در بسیاری از مناطق از هم گسسته است و مسیحیان آزادانه میتوانند به ایمان خود اعتراف نمایند. در طول چهار قرن، کلیسا های جدید بسیاری ساخته شده اند و صومعه های و مدارس تدریس الهیات بسیاری برقرار گردیدند. جماعات مسیحی فعالیتهای نیکوکارانه و اجتماعی مهم بسیاری را برای کمک به مستمندان راه اندازی نمودند. ارتدکس ها و کاتولیکها میتوانند در کنار هم فعالیت نمایند. آنها گواه بر وجود رایج همزیستی انسانی بر پایه ی معنوی هستند که ارزشهای انجیل را شهادت می دهند.

۱۵. در عین حال، نگرانی خود را از شرایط بعضی از کشورها ابراز می داریم از اینکه مسیحیان بیشتر مواقع با محدودیت های آزادی مذهب و شهادت آزادانه ی باورهای خویش و زندگی نمودن آنها روبرو می شوند. به طور خاص، تبدیل بسیاری از کشورها را به جوامع سکولار شاهد هستیم، که بر هر گونه رجوع به خدا و حقیقت او بیگانه می باشند و تهدید ی برای آزادی مذهب میباشند. محدودیتهای کنونی مسیحیان در حقوق آنها، باعث تأسف است، وخیم تر از آن، تبعیض قائل شدن است که با استفاده از قدرتهای سیاسی، هدایت شده توسط ایدئولوژی بسیار تهاجمی، آنها را به حاشیه ی زندگی اجتماعی سوق می دهند.

۱۶. روند پیوستن به اتحادیه اروپا، پس از قرنهای جنگهای خونین، توسط بسیاری به عنوان تضمین صلح و امنیت، با امید مورد استقبال قرار گرفت. با این حال، شما را تشویق می نمایم تا در رابطه با یک ادغام که نمی خواهد آزادی مذهب را محترم بشمارد، بیدار و هوشیار باشید. در حالی که جا برای سایر مذاهب در تمدن ما باز میباشد، مطمئن هستیم که اروپا باید به ریشه های مسیحی خود وفادار خواهد ماند. از مسیحیان

کلیسا های شرقی و غربی ساکن در اروپا تقاضا می نماییم، برای شهادت مسیح و انجیل با یکدیگر متحد گردند، به نحوی که اروپا روح تربیت شده توسط سنت دوهزار ساله ی مسیحی خود را، حفظ نماید.

۱۷. در حالی که، ثروت های مادی بشریت رو به افزایش است، نگاه ما معطوف اشخاصی است که در شرایط بسیار دشوار به سر میبرند، و در نیازمندی و فقر زندگی می نمایند. ما نمیتوانیم در مقابل سرنوشت میلیونها آواره و مهاجر که بر درب کشور های ثروتمند می کوبند، ساکت بنشینیم. مصرف بی رویه که در برخی از کشورهای پیشرفته شاهد آن هستیم، باعث کاهش تدریجی منابع سیاره ما می گردد. رشد توزیع نابرابرانه ی کالا های انسانی، احساس بی عدالتی بر علیه نظام روابط بین الملل که در این رابطه تأسیس شده است، منجر می شود.

۱۸. کلیسا های مسیحی دعوت گردیده اند تا از نیاز ایجاد عدالت، احترام به سنن ملتها و همدردی صمیمانه با آنانی که رنج میبرند، دفاع نمایند. ما مسیحیان نباید فراموش کنیم که « اما خدا آنچه را که دنیا جهالت می پندارد، برگزید تا حکیمان را خجل سازد؛ و آنچه را که دنیا ضعیف می شمارد، انتخاب کرد تا قدرتمندان را شرمند سازد؛ خدا آنچه را که این دنیا پست و حقیر می انگارد، بلکه نیستیها را، برگزید تا هستیها را باطل سازد، تا هیچ بشری در حضور او فخر نکند» (اول قرنتیان ۱: ۲۷-۲۹).

۱۹. خانواده مرکز اصلی زندگی بشری و اجتماعی است. ناهنجاریهای خانواده ها در بسیار از کشورها، نگران کننده است. ارتدکس ها و کاتولیک ها معنی مشترکی از خانواده را دارند و برای شهادت آن به عنوان مسیری برای مقدس بودن دعوت گردیده اند، و نیز وفاداری زوج در روابط آنها، استقبال آنها از تولید مثل و تربیت فرزندان، همدردی میان نسل ها و احترام به ضعفا، را شهادت می دهد.

۲۰. خانواده بر راز ازدواج بنا گردیده است، که عکس العمل آزاد عشق زن و مرد به یکدیگر است. این محبت است که مهر اتحاد بر زندگی آنها میزند و به آنها می آموزد چگونه پذیرش یکدیگر را به عنوان نعمت بدانند. ازدواج، مدرسه ی محبت و وفاداری است. مایه تأسف است که دیگر اشکال ازدواج و همزیستی، در همان سطح زندگی متحد قرار یافته باشند، در حالی که مفهوم پدر بودن و مادر بودن، دعوتی اختصاصی برای مرد و زن در ازدواج است، که توسط سنت کتاب مقدس تقدیس شده و از آگاهی عمومی برخوردار است.

۲۱. از همه تقاضا می نماییم که حق مسلم زندگی را محترم شمارند. میلیونها کودک از امکان تولد در این جهان محروم گردیده اند. « خون کودکان متولد نشده نزد خدا فریاد بر می آورد» (پیدایش ۴: ۱۰).

توسعه یافتن به اصطلاح " کشتن از سر ترحم"، بدان معنی است که اشخاص سالخورده و بیمار، خود را باری سنگین برای خانواده ها و اجتماع میدانند. همچنین روشهای پزشکی متداول لقاح مصنوعی نیز، نگران

کننده هستند، زیرا دخالت در زندگی انسان، دخالت به جوهر اصلی انسان، یعنی شباهت او به خدا است. این وظیفه‌ی ما است تغییر ناپذیری اصول اخلاقی مسیحی را یادآوری نماییم، که بر احترام عزت و کرامت انسان خوانده شده به زندگی بر حسب طرح خالق عالم، استوار است.

۲۲. امروز به طور خاص می‌خواهیم با جوانان سخن گوئیم. شما جوانان عزیز، وظیفه دارید تا استعداد های خود را " در زمین پنهان ننمائید" (متی ۲۵: ۲۵)، بلکه تمام توانایی های خود را برای اعلام حقیقت مسیح در جهان، به کار بگیرید، تا احکام انجیل مبنی بر محبت به خدا و همسایه را در خود پرورش داده غنی شوید. از طی نمودن خلاف مسیر برای دفاع از حقیقت خدا هراسان مباشید، حقیقتی که، قوانین امروزه سکولاریسم با آن مطابقت ندارند.

۲۳. خدا شما را دوست دارد و از هر یک از شما انتظار دارد شاگردان و رسولان او گردید. نور جهان باشید، تا اینکه محیطی که شما را احاطه میکند، کارهای نیک شما را دیده، پدر شما را که در آسمان است، بستایند (متی ۵: ۱۴ و ۱۶). فرزندانان را در ایمان مسیحی تربیت دهید، مروارید با ارزش ایمان را که از والدین و اجداد خود به ارث برده اید، به آنها منتقل نمایید (متی ۱۳: ۴۶) و بیاد داشته باشید که « به بهایی گران خریده شده اید » (اقرنتیان ۶: ۲۰)، به قیمت مرگ انسان - خدا عیسی مسیح بر روی صلیب.

۲۴. کلیسای ارتدکس و کاتولیک نتنها دارای سنت مشترک چندین هزار ساله هستند، بلکه در مأموریت بشارتی انجیل در دنیای امروز نیز، مشترک هستند. این مأموریت، احترام متقابل در میان اعضاء جامعه مسیحی را به دنبال دارد و هر تبلیغ دینی را رد می نماید.

ما رقبای یکدیگر و در عین حال برادران یکدیگر هستیم، تمام اقدامات متقابل ما باید در این مفهوم به سوی جهان خارج هدایت گردند. از همه ی ایمانداران ارتدکس و کاتولیک همه ی کشورها تقاضا می‌نماییم تا در صلح و محبت دوستانه در کنار همدیگر زندگی نمایند، « با یکدیگر همفکر باشید » (رومیان ۱۵: ۵). ما در نتیجه نمیتوانیم، از راه های نا عادلانه جهت بر انگیختن ایمانداران برای رفتن از کلیسایی به کلیسای دیگر استفاده نماییم، و آزادی آنها و سنت دیرینه ی آنها را نادیده بگیریم. ما دعوت گردیده ایم تا موعظه ی پولس رسول را جامع عمل بپوشانیم که می‌فرماید: « آرزویم همواره این بوده است که در جایی بشارت دهم که مسیح شناخته نشده، تا بر بنیادی که دیگری نهاده است، بنا نگذاشته باشم » (رومیان ۱۵: ۲۰).

۲۵. امیدواریم ملاقات ما بتواند فرصتی برای سازش در جاهایی که تنش بین یونانی کاتولیک و ارتدکس ایجاد گردیده، به وجود آورد. روشن است امروزه اصطلاح گذشته ی " متحد و یکی گشته "، به معنی یک جماعت با جماعت دیگر، که از کلیسای اصلی جدا گردیده است میباشد، این روشی نیست تا باعث ایجاد اتحاد گردد. با وجود این، جماعت کلیسایی در این خطه از تاریخ به نظر می‌رسد، در جستجوی راهی باشد

که برای تهیه ضرورت های روحانی ایماندارن خود تلاش نماید، و در همان زمان تلاش کند تا با همسایه گان خود زندگی صلح آمیزی داشته باشد. یونانی های ارتدکس و کاتولیک نیازمند آشتی کردن و یافتن راهی مورد قبول دو طرف برای سازش و همزیستی در کنار هم، هستند.

۲۶. درگیری های اخیر در اوکراین که قربانیان بسیاری به همراه داشته است برای ما مایه ی تأسف است، ساکنین صلح طلب منطقه زخمهای بسیاری را متحمل گردیده اند و جامعه به یک بحران اقتصاد و بشری ناگوار کشیده شده است. از هر دو طرف مخاسمه تقاضا می نمایم تا برای همزیستی اجتماعی و حرکت های لازم برای برقراری صلح نهایت احتیاط را به خرج دهند. از کلیسای مان در اوکراین تقاضا می نمایم برای برقراری توازن اجتماعی تلاش نماید، و از شرکت در جدال ها ممانعت ورزد و از هرگونه توسعه جنگ و جدال حمایت ننماید.

۲۷. امیدواریم که شکاف بین مؤمنان ارتدکس در اوکراین بتواند بر اساس قوانین کلیسایی موجود، بر طرف گردد، تا اینکه همه ی مسیحیان ارتدکس در اوکراین بتوانند در صلح و آرامش زندگی نمایند و جماعت کاتولیک منطقه، همکاری لازم را در این زمینه ارائه نمایند، و بدین طریق گواه بر روابط برادرانه ی ما باشند.

۲۸. در دنیای معاصر، چند وجهی و در عین حال با سرنوشتی مشترک، کاتولیک ها و ارتدکس ها، دعوت گردیده اند تا همکاری برادرانه برای بشارت مژده جدید رهایی داشته باشند، و عزت حقیقی و آزادی شخص را شهادت دهند، « تا جهان ایمان آورد» (یوحنا ۱۷: ۲۱). این جهان، که در آن ستون های روحانی بشریت به تدریج ناپدید می شوند، از ما انتظار شهادت با اقتدار مسیحیت در همه ی محیط های شخصی و اجتماعی را می طلبد. آینده ی بشریت در این دوران سخت، به توانایی ما برای شهادت دادن روح راستی، نیازمند است.

۲۹. در این شهادت دشوار حقیقت درباره خدا و مژده ی نیک رهایی، انسان خدا، عیسی مسیح، خداوند و نجات دهنده، پشتیبان ما باشد، و ما را با وعده های روحانی خود نیرو بخشد « ای گله ی کوچک، ترسان مباشید، زیرا خشنودی پدر شما این است که پادشاهی را به شما عطا کند» (لوقا ۱۲: ۳۲).

مسیح سرچشمه ی شادی و امید است. ایمان در او، زندگی انسان را متغییر میکند، بدان معنی می بخشد. از آنچه سخنان رسول آنانی را که با تجربه ی خود قادر به متقاعد کردن هستند، مخاطب قرار می دهد « پیش از این قومی نبودید، اما اکنون قوم خدایید؛ زمانی از رحمت محروم بودید، اما اکنون رحمت یافته اید». (اول پطرس ۲: ۱۰)

۳۰. در این ملاقات مملو از حق شناسی از نعمت دریافت شده از درک متقابل، نگاه های مملو از امید خود را بر مادر مقدس خدا افکنیم، و با این کلمات دعای قدیمی از او بطلبیم: **”زیر سایبان رحمت تو ای مادر مقدس خدا پناه می آوریم.“** باشد که مریم، باکره مقدس، با شفاعت خود، به آنانی که او را ستایش

می‌کنند نعمت برادری را در زمان مشخص خدا، در صلح و آرامش به عنوان ملت واحد خدا، در جلال
تثلیث مقدس و تفکیک ناپذیر، عطا نماید.

فرانسیس

سیریلوس

اسقف رم

پاتریارک اعظم مسکو

پاپ اعظم کلیسای کاتولیک

و تمام روسیه